European Path (e)motion

Fairytales

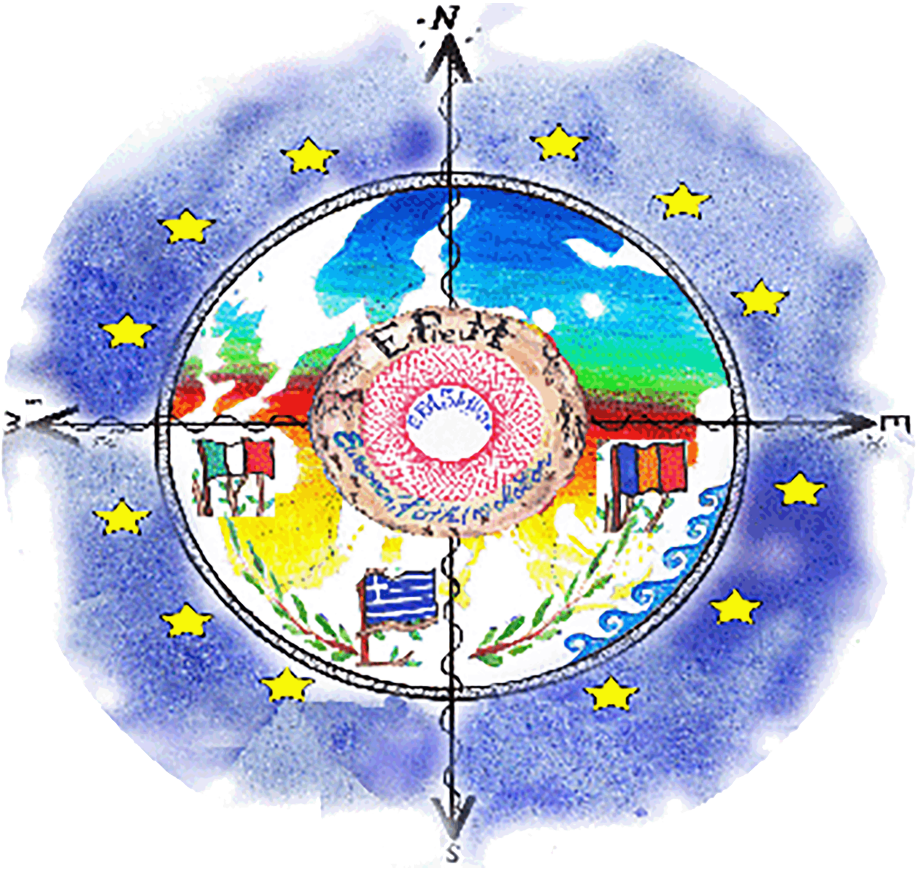

Erasmus+

European Path (e)motion

Fairytales

ΓΕΛ Θεσπρωτικού

Φθινόπωρο, 2018

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsi¬ble for any use which may be made of the information contained therein.

Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παραγωγή της παρούσας [έκδοσης, ιστοσελίδας, ταινίας κλπ] δεν συνιστά αποδοχή του περιεχομένου, το οποίο αντανακλά τις απόψεις μόνον των δημιουργών, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν φέρει ουδεμία ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που εμπεριέχονται σε αυτό.

Contents

Foreword
[7]

PIXEL PATH
[11]

THE YOUNG MAIDEN AND THE SPIRIT OF THE RIVER
[39]

WHAT SHOULD BE DONE?
[55]

Περιεχόμενα

Πρόλογος
[8]

Το μονοπάτι των Pixel
[12]

Η νεαρή παρθένα και το πνεύμα του ποταμού
[40]

Τι πρέπει να γίνει;
[56]

Foreword

The European Paths are a long distance paths net that crosses Europe going through different ecosystems and regions of special cultural interest. In general, the routes use the national and local paths that already exist. The history of the paths starts in the late 60's, when European climbers influenced by the alternative ideas of the era, decided to create an international path net. It was the beginning of an important effort that resulted in the creation of 12 European paths 50.000 Km in total . The routes designed cross the European continent from north to south and west to east.

The theme of the path offers educators and students the chance to use innovative and thus effective approaches to the educational process so that students can be taught the basic skills and develop cognitive, emotional and psycho-kinetic values.

The European Path (e)Motion is a project whose aim is the approach and the promotion of the European paths, that cross our continent, through different views. First of all, the project's objective is to give the opportunity to participants to gain knowledge through the movement in the path. Also, doing activities in nature we want them to establish relations with it and change attitudes and values towards it.

Πρόλογος

Τα Ευρωπαϊκά μονοπάτια είναι ένα δίκτυο μονοπατιών μεγάλων αποστάσεων το οποίο διασχίζει την Ευρώπη μέσω διάφορων οικοσυστημάτων και περιοχών ιδιαίτερου πολιτιστικού ενδιαφέροντος. Γενικά, οι διαδρομές χρησιμοποιούν τα εθνικά και τοπικά μονοπάτια που ήδη υπάρχουν. Η ιστορία των μονοπατιών αρχίζει στα τέλη της δεκαετίας του 60, όταν Ευρωπαίοι ορειβάτες επηρεασμένοι από τις εναλλακτικές ιδέες της εποχής, αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα διεθνές δίκτυο μονοπατιών. Ήταν η αρχή μιας σημαντικής προσπάθειας που κατέληξε στη δημιουργία 12 Ευρωπαϊκών μονοπατιών 50.000 χλμ συνολικά. Οι διαδρομές που σχεδιάστηκαν διασχίζουν την Ευρωπαϊκή Ήπειρο από το Βορρά ως το Νότο και από τη Δύση στην Ανατολή.

Το θέμα των μονοπατιών προσφέρει στους εκπαιδευτικούς και στους μαθητές την ευκαιρία να χρησιμοποιήσουν πρωτοποριακές και επομένως αποτελεσματικές προσεγγίσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία έτσι ώστε οι μαθητές να διδαχθούν τις βασικές δεξιότητες και να αναπτύξουν γνωστικές, συναισθηματικές και ψυχολογικές αξίες.

Το European Path (e)Motion είναι ένα project του οποίου σκοπός είναι η προσέγγιση και προώθηση των Ευρωπαϊκών μονοπατιών που διασχίζουν την ήπειρό μας μέσω διαφόρων απόψεων. Πρώτα απ' όλα στόχος του προγράμματος είναι να δώσει την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να αποκτήσουν γνώση μέσω της κίνησης στα μονοπάτια. Επίσης, κάνοντας δραστηριότητες στη φύση θέλουμε να αποκτήσουν σχέση μαζί της και να αλλάξουν τις συμπεριφορές και τις αξίες απέναντί της.

Thirdly, the humanitarian dimension of the program is of great importance, since it aims at bringing together people of different nationalities and cultures paying attention to the emotion that is cultivated if they walk the common European paths, which unite people.

Three schools take part in this project. The Senior High School of Thesprotiko, Greece, the Istituto di Istruzione Superiore "Caminiti - Trimarchi", Italy and the Liceul Teoretic "Aurel Lazar", Romania.

During the project, students were called to create Fairytales or short stories related to the idea of the path either from an environmental or a humanitarian view. Students responded with great joy and willingness. After assessment the three best from each country were chosen and they are included in this book. Specifically :

1. The Greek fairytale ***"PIXEL PATH"*** is a modern one related to teenagers' way of life.
2. The Italian fairytale "***THE YOUNG MAIDEN AND THE SPIRIT OF THE RIVER"*** is about an italian legend.
3. The Romanian fairytale "***WHAT SHOULD BE DONE"*** wants to sensitize people about the environment.

You can read all the produced fairytales on the project's blog : https://europeanpathemotion.blogspot.com/

Τρίτον, η ανθρωπιστική διάσταση του προγράμματος είναι μεγάλης σημασίας μιας και στοχεύει στο να φέρει κοντά ανθρώπους διαφορετικών εθνικοτήτων και πολιτισμών δίνοντας σημασία στα συναισθήματα που καλλιεργούνται εάν περπατάνε τα κοινά Ευρωπαϊκά μονοπάτια που ενώνουν τους ανθρώπους.

Τρία σχολεία παίρνουν μέρος στο project : το Γενικό Λύκειο Θεσπρωτικού από την Ελλάδα, το Istituto di Istruzione Superiore "Caminiti – Trimarchi από την Ιταλία και το Liceul Teoretic "Aurel Lazar" από τη Ρομανία.

Κατά τη διάρκεια του project, στους μαθητές ζητήθηκε να δημιουργήσουν παραμύθια ή σύντομες ιστορίες σε σχέση με την ιδέα του μονοπατιού είτε από περιβαλλοντική είτε από ανθρωπιστική άποψη. Οι μαθητές ανταποκρίθηκαν με μεγάλη χαρά και προθυμία. Μετά από αξιολόγηση επιλέχτηκαν τα τρία καλύτερα από κάθε χώρα και αυτά συμπεριλαμβάνονται σε αυτό το βιβλίο. Συγκεκριμένα :

1. Το ελληνικό παραμύθι «Το μονοπάτι των pixel» είναι ένα μοντέρνο παραμύθι σε σχέση με τον τρόπο ζωής των εφήβων.
2. Το ιταλικό παραμύθι «Η νεαρή παρθένα και το πνεύμα του ποταμού» σχετίζεται με έναν ιταλικό μύθο.
3. Το ρουμάνικο παραμύθι «Τι πρέπει να γίνει;» θέλει να ευαισθητοποιήσει τους ανθρώπους για το περιβάλλον.

Μπορείτε να διαβάσετε όλα τα παραγόμενα παραμύθια στον διαδικτυακό τόπο του προγράμματος : https://europeanpathemotion.blogspot.com/

PIXEL PATH

Once upon a time, there was a girl named Marie Barnes, a student at Dyker Heights high school, in Ubbin Falls. It was just another day for school, and Marie, as always set out to go on foot.On her way to school, she saw some members of her school's football team, along with captain Wesley Mahoney, who was Marie's crush. She continued walking, and went through the school gates as usual. After some classes, she went to the school cafeteria to grab lunch with her best friend Alisson.There, they saw the mean girls of the school, who always made themselves look great and flawless in front of the boys . Marie and Alisson tried to find a seat to eat their lunch and then Amanda, one of the mean girls, bumped into Marie. Then Marie spilled some food on her. Amanda with an angry face said:

_Aaagh, you stupid girl, do you have any idea how much this outfit costs?

Although Marie was a shy girl and really scared, she courageously stood up for herself and said:

_It wasn't entirely my fault that you bumped into me; you should have been more careful and paid more attention to your surroundings.

Το μονοπάτι των pixel

Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχε ένα κορίτσι που ονομάζονταν Μαρία Μπαρνς , μια μαθήτρια στο λύκειο Dyker Heights, στο Ubbin Falls. Ήταν μια άλλη μέρα για το σχολείο, και η Μαρία, όπως πάντα αποφάσισε να πάει με τα πόδια. Στον δρόμο της για το σχολείο, συνάντησε μερικά μέλη της ομάδας ποδοσφαίρου του σχολείου ,τον αρχηγό Γουέσλι Μαχόνει και τους φίλους του. Η Μαρία συνέχισε να περπατάει και πέρασε μέσα από τις σχολικές πύλες , όπως συνήθως. Μετά από μερικά μαθήματα, πήγε στην καφετέρια του σχολείου για να πάρει το μεσημεριανό γεύμα με την καλύτερη της φίλη, την Άλισον. Εκεί είδαν τα δημοφιλή κορίτσια του σχολείου, να κάνουν τους εαυτούς τους να φαίνονται μεγάλες και άψογες μπροστά στα αγόρια . Όταν η Μαρία και Άλισον προσπάθησαν να βρουν μια θέση για να κάτσουν , η Αμάντα, ένα από τα δημοφιλή κορίτσια, έπεσε πάνω της και η Μαρία έριξε κατά λάθος λίγο φαγητό πάνω της. Η Αμάντα με ένα θυμωμένο πρόσωπο είπε

- Αααααχ , ανόητο κορίτσι, έχεις ιδέα για το πόσο κοστίζει αυτό το συνολάκι;

Παρόλο που η Μαρία ήταν ένα ντροπαλό κορίτσι και πραγματικά φοβόταν, με θάρρος υπερασπίστηκε τον εαυτό της και είπε:

- Δεν ήταν δικό μου λάθος που έπεσες πάνω σε μένα, θα έπρεπε να είσαι πιο προσεκτική και να δίνεις περισσότερη προσοχή στους γύρω σου.

Then Amanda got so surprised that Marie stood up for herself that she kept saying mean things, even after Wesley stepped in to help. But things got even more complicated when Wesley started speaking , as Amanda thought that Wesley was standing up for Marie, instead of her, his girlfriend.

After a little while, the headmaster arrived and started asking for explanations. Amanda immediately started saying that Marie was at fault and acted as if she had been the victim in the whole situation, while Marie told the truth about what had happened. Wesley also said what he had seen but the headmaster wasn't at all convinced, so he gave all three of them detention. Marie, Amanda and Wesley were escorted to the headmaster's office by the headmaster himself. When they entered the office, they saw another student waiting inside. They were all asked to clean an old unused room full of equipment, every day after school, for the next two weeks.

Τότε η Αμάντα ξαφνιασμένη που η Μαρία υπερασπίστηκε τον εαυτό της, συνέχισε να λέει άσχημα πράγματα, μέχρι που ο Γουέσλι πήγε εκεί και προσπάθησε να θέσει τέλος σε εκείνο τον ανούσιο καυγά. Αλλά τα πράγματα έγιναν ακόμα πιο περίπλοκα, καθώς η Αμάντα σκέφτηκε ότι ο Γουέσλι ήταν με το μέρος της Μαρίας , αντί της κοπέλας του.

Μετά από λίγο, ο διευθυντής έφτασε και άρχισε να ζητάει εξηγήσεις. Η Αμάντα άρχισε αμέσως να λέει ότι η Μαρία ήταν σε σφάλμα και έκανε σαν το θύμα σε όλη αυτή την κατάσταση, ενώ η Μαρί είπε την αλήθεια για το τι συνέβη. Ο Γουέσλι είπε επίσης αυτό που είδε αλλά ο διευθυντής δεν ήταν καθόλου πεπεισμένος, έτσι έδωσε και στους τρείς μαθητές τιμωρία. Η Μαρία ,η Αμάντα και ο Γουέσλεϊ, συνοδευτήκαν στο γραφείο του διευθυντή από τον ίδιο. Όταν εισήλθαν στο γραφείο, είδαν έναν άλλο μαθητή να περιμένει μέσα. Τους ζητήθηκε να καθαρίσουν ένα παλιό αχρησιμοποίητο δωμάτιο γεμάτο εξοπλισμό, καθημερινά μετά το σχολείο, για τις επόμενες δύο εβδομάδες.

So the four students went to that room. When they reached it, everyone was amazed at how many useless things were in there, but with no complaints they started doing some cleaning, except for Amanda. She thought that there was no meaning in doing all this, so she took her phone and started taking pictures. After some time of cleaning, Marie found an old video game and a TV. Wesley proposed connecting them so that they could play. After some struggling, they were able to connect them, with some help from Tyler, the other kid. The TV was on and the game 'ZORELIN' the cursed sword started playing. The four students wanted to play it, so they read the short story and started choosing one avatar. Marie got Kami the explorer, Wesley got Valri, the assassin, Tyler got Arok, the doctor, and last but not least, Amanda chose Vakkos, the specialist in maps. After that they pressed the play button and, then, suddenly, Wesley started getting pulled into the game slowly and the others couldn't do anything. Little did they know they would get absorbed in the game too. Thus, Amanda, Marie, Wesley and Tyler entered the game as the avatars they had chosen.

Όταν έφτασαν στο δωμάτιο, όλοι άρχισαν να κάνουν καθαρισμό, εκτός από την Αμάντα .Νόμιζε ότι δεν είχε νόημα να τα κάνει όλα αυτά, έτσι πήρε το τηλέφωνό τους και άρχισε να παίζει .Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα καθαρισμού, η Μαρία βρήκε ένα παλιό τηλεοπτικό παιχνίδι και μια τηλεόραση. Ο Γουέσλι πρότεινε να τα συνδέσει, ώστε να μπορούν να παίζουν, αν είναι δυνατόν .Μετά από λίγη προσπάθεια, μπόρεσαν να τα συνδέσουν, με κάποια βοήθεια από τον Τάιλερ, το άλλο παιδί. Η τηλεόραση ήταν πλέον ανοιχτή και το παιχνίδι «ZORELIN» το καταραμένο σπαθί άρχισε να παίζει. Οι τέσσερις μαθητές ήθελαν να το παίξουν, έτσι διάβασαν τη σύντομη ιστορία και άρχισαν να επιλέγουν ένα άβαταρ. Η Μαρία πήρε την εξερευνήτρια Κάμι, ο Γουέσλι πήρε τον Βάλρι ,τον δολοφόνο, ο Τάιλερ πήρε τον Αρόκ τον γιατρό, και τέλος, η Αμάντα επέλεξε το Βάκκος , τον ειδικό σους χάρτες. Στη συνέχεια, πάτησαν το κουμπί για να ξεκινήσει και, ξαφνικά, ο Γουέσλι άρχισε να μπαίνει αργά στο παιχνίδι και οι άλλοι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Δεν ήξεραν ότι θα απορροφηθούν και αυτοί στο παιχνίδι. Έτσι, οι Αμάντα Μαρία, Γουέσλι και ο Τάιλερ μπήκαν στο παιχνίδι ως άβαταρ που είχαν επιλέξει.

Everyone woke up, slightly dizzy and saw a weird place, full of trees, strange creatures and things non existent in the actual world. They stood up and started questioning one another, 'who are you'? And after some time passed, did they realize they had become the avatars of the game. They were a bit shocked and trembled with fear. Marie, as an excellent videogamer, touched her left hand and a board of her attributes appeared in front of her. So the others did the same, to see what their capabilities and weaknesses were. Marie had got Kami, the explorer and martial arts expert and her weakness was venom. Wesley had got Valri, the assassin, swordsman and had no weaknesses. Tyler got Arok, the medical doctor and expert at blades and hypnosis. His only weakness was wild berries.

Όλοι ξύπνησαν, ελαφρώς ζαλισμένοι και είδαν ένα περίεργο μέρος γεμάτο δέντρα, παράξενα πλάσματα και πράγματα που δεν υπήρχαν στον πραγματικό κόσμο. Ξύπνησαν και άρχισαν να ρωτούν ο ένας τον άλλο, «ποιος είσαι»; Και μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, κατάλαβαν ότι είχαν γίνει τα άβαταρ του παιχνιδιού. Ήταν λίγο συγκλονισμένοι και έτρεμαν από φόβο. Η Μαρία, σαν εξαιρετική gamer βιντεοπαιχνιδιών , άγγιξε το αριστερό τους χέρι και τους πίνακας με τα χαρακτηριστικά τους εμφανίστηκε μπροστά τους. Έτσι, οι άλλοι έκαναν το ίδιο, για να δουν ποιες είναι οι ικανότητες και οι αδυναμίες τους. Η Μαρία είχε την Κάμι, την εξερευνήτρια, την εμπειρογνώμονα των πολεμικών τεχνών, και η αδυναμία της ήταν το δηλητήριο. Ο Γουέσλι είχε τον Βάλρι, τον δολοφόνο, τον ξιφομάχο και δεν είχε αδυναμίες. Ο Τάιλερ πήρε τον Αρόκ, τον γιατρό και τον εμπειρογνώμονα σε λεπίδες και ύπνωση. Η μόνη αδυναμία του ήταν τα άγρια μούρα.

Last but not least, Amanda got Vakkos, the expert in maps, and his weakness was running. They also noticed a tattoo on their shoulders that had three lines, and Marie suspected that this would be the number of lives they had.

Then Wesley said:

_Hey, if we are in the game, that must mean we have to play it. Remember the story. It said there are many obstacles and mostly those of demons and monsters. You have to return the cursed sword back to the temple in order to save this place and all the people that had become monsters. Ragnarok, who was the one that had stolen the sword, had been possessed by its demonic aura and become a slave of the sword. Then all we need to do is to find the sword and take it back to the temple.

So, the four students, began searching for the cursed sword. While walking, Arok, who was Tyler, thought of the game and said:

-If we need to go through demons and monsters, we're going to need weapons to survive. So I guess we have to find some.

_Good idea, said Valri, who was Wesley, but where shall we find weapons in a place we don't even know? Maybe that backpack you got, has something useful.

_Oh, I didn't even notice there was a backpack on my back. You're right, Arok, there are some weapons in here. Let's see…

Τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό, η Αμάντα πήρε τον Βάκκος, τον εμπειρογνώμονα τους χάρτες, και η αδυναμία του ήταν να τρέχει. Παρατήρησαν ένα τατουάζ στους ώμους τους που είχε τρεις γραμμές και η Μαρία υποψιαζόταν ότι αυτό θα ήταν ο αριθμός των ζωών που είχαν.

Τότε ο Γουέσλι είπε:

- Αν είμαστε στο παιχνίδι, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να το παίξουμε. Θυμηθείτε την ιστορία. Είπε ότι υπάρχουν πολλά εμπόδια και κυρίως αυτά των δαιμόνων και των τεράτων. Πρέπει να επιστρέψετε το καταραμένο σπαθί πίσω στο ναό για να σώσουμε αυτό το μέρος και όλους τους ανθρώπους που είχαν γίνει τέρατα. Ο Ράγκναροκ, ο οποίος είχε κλέψει το σπαθί και από τη δαιμονική του αύρα ,έγινε δούλος του σπαθιού. Τότε το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι να βρούμε το σπαθί και να το πάμε πίσω στο ναό.

Έτσι, οι τέσσερις μαθητές, άρχισαν να ψάχνουν για το καταραμένο σπαθί. Ενώ περπατούσαν, ο Αρόκ, ο οποίος ήταν ο Τάιλερ, σκέφτηκε το παιχνίδι και είπε:

- Αν πρέπει να περάσουμε από δαίμονες και τέρατα, θα χρειαστούμε όπλα για να επιβιώσουμε. Υποθέτω λοιπόν πως πρέπει να βρούμε κάποια. Καλή ιδέα, είπε ο Βάλρι, ο οποίος ήταν ο Γουέσλι, αλλά πού θα βρούμε όπλα σε έναν τόπο που δεν γνωρίζουμε καν; Ίσως το σακίδιο που έχετε, έχει κάτι χρήσιμο.

Δεν είχα καν παρατηρήσει ότι υπήρχε ένα σακίδιο στην πλάτη μου. Έχεις δίκιο Αρόκ, υπάρχουν κάποια όπλα εδώ. Ας δούμε ...

There is a sword, a pair of blades and a lot of medicine and a map .

Kami, who was Marie, said:

_Ok, let's get going then, cause the game ain't going to be played by itself.

Then, their journey began, in search of the cursed sword through this unknown world.

They walked and walked through the never ending forest path with Amanda leading because she was Vakkos, the speacialist in maps. They saw countless animals but they didn't find anything. All of them were exhausted from walking for so long, but they were lucky to find a small village, a few miles outside the forest. They struggled a little more in order to reach the village and have some rest there.

- Υπάρχει ένα σπαθί, ένα ζευγάρι λεπίδων και πολλά φάρμακα και τους χάρτης.

Η Κάμι, η οποία ήταν η Μαρία, είπε:

- Εντάξει, πάμε τότε, γιατί το παιχνίδι δεν πρόκειται να παίξει μόνο του.

Τότε ξεκίνησε το ταξίδι τους, αναζητώντας το καταραμένο σπαθί μέσα σε αυτόν τον άγνωστο κόσμο.

Περπατούσαν και περπατούσαν μέσα από το αδιάσπαστο δασικό μονοπάτι που οδηγούσε η Αμάντα γιατί ήταν ο Βάκκος, ο ειδικός τους χάρτες. Έβλεπαν αμέτρητα ζώα, αλλά δεν βρήκαν τίποτα. Όλοι τους είχαν εξαντληθεί από το περπάτημα, αλλά ήταν τυχεροί που βρήκαν ένα μικρό χωριό, λίγα μίλια έξω από το δάσος. Αγωνίστηκαν λίγο περισσότερο για να φτάσουν στο χωριό και να ξεκουραστούν εκεί.

When they arrived, they noticed that nobody was there, but fires and homemade food had been prepared. They wandered around a little to see if there was anyone there, and they found a little girl hiding inside a house. She was frightened. They approached her and told her that she had nothing to fear. They asked her where they were, what this place was and why no one else was there.

The girl replied that all of the people had got captured by Ragnarok and turned into monsters, and she was the only one that had got away. Her parents had talked to her about the cursed sword, but she didn't believe it till that strange man had appeared with a giant blade on his hand. Ever since that day she had been afraid to go outside this house, because the monsters would get her and turn her into one of their own.

'Don't worry', Marie said, we will find a way to lift the curse and save your village and your parents. One thing I want to ask you is to tell me where the temple is.

'It is in an abandoned valley' said the girl, where the priest's temple, used to protect the sword from anyone who wanted to take it and get its unlimited power. But now the temple is filled with demons and monsters, and the priest is locked inside a cage, under the swords curse and hasn't been seen since that dark day. So please return the sword to the temple and save my village. But be careful, whoever has the slightest bit of intention for power, he will be consumed by the swords wickedness and become a slave.

Όταν έφθασαν, παρατήρησαν ότι κανείς δεν ήταν εκεί, αλλά ήταν προετοιμασμένα φωτιές και σπιτικά φαγητά. Περπάτησαν λίγο για να δουν αν υπήρχε κάποιος εκεί και βρήκαν ένα μικρό κορίτσι που κρυβόταν μέσα σε ένα σπίτι. Φοβόταν. Την πλησίασαν και της είπαν ότι δεν είχε τίποτα να φοβάται. Την ρώτησαν πού ήταν, τι ήταν αυτό το μέρος και γιατί δεν υπήρχε κανένας. Το κορίτσι απάντησε ότι όλοι οι άνθρωποι είχαν συλληφθεί από τον Ράγκναροκ και μετατράπηκαν σε τέρατα και ήταν η μόνη που είχε ξεφύγει.

- Οι γονείς μου, μου είχαν μιλήσει για το καταραμένο σπαθί, αλλά δεν το πίστευα μέχρι που ένας περίεργος άνδρας εμφανίστηκε με μια γιγαντιαία λεπίδα στο χέρι του.

Από εκείνη τη μέρα φοβόταν να βγαίνει έξω από αυτό το σπίτι, επειδή τα τέρατα θα την έπιαναν και θα τη μετέτρεπαν σε μια από αυτούς.

- Μην ανησυχείς, είπε η Μαρία, θα βρούμε έναν τρόπο να λύσουμε την κατάρα και να σώσουμε το χωριό σου και τους γονείς σου . Ένα πράγμα που θέλω να σε ρωτήσω και θέλω να μου πεις, πού είναι ο ναός;
- Βρίσκεται σε μια εγκαταλειμμένη κοιλάδα είπε το κορίτσι, όπου ο ναός του ιερέα, χρησιμοποιούνταν για να προστατεύει το σπαθί από όποιον ήθελε να το πάρει μαζί με την απεριόριστη δύναμη του. Αλλά τώρα ο ναός είναι γεμάτος με δαίμονες και τέρατα και ο ιερέας είναι κλειδωμένος μέσα σε ένα κλουβί, κάτω από την κατάρα του σπαθιού και κάνεις δεν τον έχει δει από εκείνη τη σκοτεινή μέρα. Σας παρακαλώ , επιστρέψετε το σπαθί στο ναό και σώστε το χωριό μου. Αλλά να είστε προσεκτικοί, όποιος έχει την παραμικρή πρόθεση για δύναμη, θα κυριευτεί από την σκοτεινή δύναμη του σπαθιού και θα γίνει σκλάβος του.

Before they left the village, they took some food with them to recharge their batteries from all that walking, but little did they know that the food had wild berries inside. Arok didn't know that and accidentally there were some. After a minute he felt like bursting and so did he. Kami, Valri and Vakkos were injured and thought the same would happen to them because of the food. But a second later, Arok appeared from the sky and fell down. They didn't believe their eyes that he was alive, and after that, one of his tattoo lines disappeared.

_Arok said, 'ooh…'; that was intense, thank god I I am still alive.

Everyone laughed and later they began walking again bearing in mind that something bad was on their way. Then, in a split second, monsters had surrounded them, but they quickly grabbed their weapons and started fighting.

Πριν φύγουν από το χωριό, πήραν μαζί τους φαγητό, για να μη ξεμείνουν από ενέργεια ,ύστερα από όλο αυτό το περπάτημα , αλλά δεν ήξεραν ότι το φαγητό είχε άγρια μούρα μέσα. Ο Αρόκ δεν το γνώριζε ότι υπήρχαν μερικά μέσα. Μετά από ένα λεπτό αισθάνθηκε σαν να ήταν έτοιμος να σκάσει και όντως έσκασε. Η Κάμι, ο Βάλρι και ο Βάκκος είχαν εκπλαγεί και νόμιζαν ότι το ίδιο θα συνέβαινε και σε αυτούς εξαιτίας του φαγητού. Αλλά ένα δευτερόλεπτο αργότερα, ο Αρόκ εμφανίστηκε από τον ουρανό και έπεσε κάτω. Δεν πίστευαν στα μάτια τους ότι ήταν ζωντανός, και μετά, μια από τις γραμμές από το τατουάζ του εξαφανίστηκε. Ο Αρόκ είπε γελώντας

- ουφ … αυτό ήταν περίεργο, ευχαριστώ θεέ μου που είμαι ακόμα ζωντανός.

Όλοι γέλασαν και αργότερα άρχισαν να περπατούν ξανά έχοντας κατά νου ότι κάτι κακό ήταν στο δρόμο τους. Στη συνέχεια, σε ένα δευτερόλεπτο, τέρατα τους είχαν περιβάλλει, αλλά άρπαξαν γρήγορα τα όπλα τους και άρχισαν να αγωνίζονται.

They fought and fought and no one died, they rushed to get some place else in case other monsters appeared. While they were having a short rest outside the forest, they saw a valley and thought that this would be the one that the girl was talking about. Although it was not like anything she had described before, they went towards it to see for themselves. The place was peaceful, full of grass and flowers, and there was a small temple there. They continued approaching it but as soon as Kami stepped her foot on the temple, the sky got dark, the plants wilted and a giant demon appeared in front of them. Then everyone got their weapons and prepared to fight. But they had no idea that the giant would summon other monsters to the temple… ten to twenty and so on. The monsters increased in number. Kami was hurt by an arrow and Vakkos was stabbed in the back by a goblin, and they lost their lives. A second later they appeared again, and fought even harder. Valri was wounded by a demon and suffered for a while before he died. Afterwards he appeared from the sky and saw that most of the monsters had been killed by the others. He felt relieved but not for long, as Ragnarok appeared with the cursed sword. They heard the monsters say

_Master Ragnarok, master save us, those trespassers are trying to get into the temple.

Kami, Arok, Valri and Vakkos weren't sure of what to expect, so they launched attack to Ragnarok and his minions. Then Ragnarok put the cursed sword in the ground, and it started cracking and even more monsters came to the temple.

Αγωνίστηκαν και αγωνίστηκαν και κανείς δεν πέθανε, έσπευσαν να βρουν κάποιο μέρος να κρυφτούν ,σε περίπτωση που εμφανιστούν και άλλα τέρατα. Ενώ είχαν μια μικρή ανάπαυση έξω από το δάσος, είδαν μια κοιλάδα και σκέφτηκαν ότι αυτή θα ήταν για την οποία μιλούσε το κορίτσι. Αν και δεν ήταν τους την είχε περιγράψει, πήγαν στο μέρος για να δουν μόνοι τους. Ο τόπος ήταν ήσυχος, γεμάτος γρασίδι και λουλούδια, και εκεί υπήρχε τους μικρός ναός. Συνέχισαν να πλησιάζουν, αλλά μόλις η Κάμι πάτησε το πόδι της στον ναό , ο ουρανός έγινε σκοτεινός, τα φυτά μαραθήκαν και ένας γιγαντιαίος δαίμονας εμφανίστηκε μπροστά τους. Τότε ο καθένας πήρε τα όπλα του και ήταν έτοιμος να πολεμήσει. Αλλά δεν είχαν ιδέα ότι ο γίγαντας θα καλέσει άλλα τέρατα στο ναό ... δέκα έως είκοσι και ούτω καθεξής. Τα τέρατα αυξήθηκαν σε αριθμό. Η Κάμι τραυματίστηκε από ένα βέλος και ο Βάκκος μαχαιρώθηκε στην πλάτη από ένα γκόμπλιν και έχασαν τη ζωή τους. Ένα δευτερόλεπτο αργότερα εμφανίστηκαν ξανά και πολέμησαν ακόμη πιο σκληρά. Ο Βάλρι τραυματίστηκε από έναν δαίμονα και υπέφερε για λίγο πριν πεθάνει. Στη συνέχεια εμφανίστηκε από τον ουρανό και είδε ότι τα περισσότερα από τα τέρατα είχαν σκοτωθεί από τους άλλους . Αισθανόταν ανακουφισμένος, αλλά όχι για πολύ. Καθώς εμφανίστηκε ο Ράγκναροκ με το καταραμένο σπαθί, άκουσαν τα τέρατα να λένε :

- Αφέντη Ragnarok, αφέντη, σώσε μας, αυτοί οι παραβάτες προσπαθούν να μπουν στον ναό.

Η Κάμι, ο Αρόκ, ο Βάλρι και ο Βάκκος δεν ήταν σίγουροι για το τι να περιμένουν, κι έτσι ξεκίνησαν επίθεση στον Ράγκναροκ και τα τσιράκια του. Στη συνέχεια, ο Ράγκναροκ έβαλε το καταραμένο σπαθί στο έδαφος και αυτό άρχισε να ραγίζει και ακόμα περισσότερα τέρατα ήρθαν στο ναό.

Kami was exhausted, of the fighting, because she didn't even have a weapon, except for her hands and legs. Later Vakkos and Arok got killed once more and Kami and Valri were left alone. They killed all the monsters and the only one left was Ragnarok.

For some reason, the other two didn't come as quickly as they did the first time they died and Kami was worried about what might have happened. Then Ragnarok summoned snakes, venomous ones, and Kami was surrounded by them. She remembered that her weakness was poison and if she got beaten she would die. But while fighting Ragnarok Valri stumbled on a dead goblin and almost fell on the snakes. Kami moved her legs and pushed him away, but while doing that she got bitten. Valri said:

_ Why would you do that? Why did you save me? I have more lives than you and you shouldn't have wasted yours.

_ 'Why wouldn't I save the one I love, even if it means dying? It was the only thing I could think of at that time' she replied.

Kami bursts and loses yet again one of her three lives and she's left with one more.

Valri said:

_Noo... why? Why does everyone leave me alone, why again? It's not fair. You're going to pay for what you've done to my friends, and I'm going to kill you.

Η Κάμι ήταν εξαντλημένη από τις μάχες, επειδή δεν είχε ούτε ένα όπλο, εκτός από τα χέρια και τα πόδια τις. Αργότερα ο Βάκκος και ο Αρόκ σκοτώθηκαν για άλλη μια φορά και η Κάμι και ο Βάλρι έμειναν μόνοι τους. Σκοτώθηκαν όλα τα τέρατα και ο μόνος που έμεινε ήταν ο Ράγκναροκ.

Για κάποιο λόγο, οι άλλοι δύο δεν έρχονταν τόσο γρήγορα όσο έκαναν την πρώτη φορά που πέθαναν και η Κάμι ανησύχησε για το τι θα μπορούσε να συμβεί. Τότε ο Ράγκναροκ κάλεσε φίδια, δηλητηριώδη, και η Κάμι είχε περικυκλωθεί από αυτά. Θυμήθηκε ότι η αδυναμία της ήταν το δηλητήριο και αν την δάγκωναν θα πέθαινε. Τοτε , όταν ο Βάλρι μάχονταν με τον Ράγκναροκ , σκόνταψε σε ένα νεκρό γκόμπλιν και σχεδόν έπεσε στα φίδια. Η Κάμι κούνησε τα πόδια της και τον έσπρωξε μακριά, αλλά ταυτόχρονα την δάγκωσε ενα φίδι . Ο Βάλρι είπε:

- Γιατί το έκανες αυτό; Γιατί με έσωσες; Έχω περισσότερες ζωές από εσένα και δεν θα έπρεπε να σπαταλάς τη δική σου.
- Γιατί να μην έσωζα εκείνον που αγαπώ, ακόμα κι αν σημαίνει να χάσω την ζωή μου; Ήταν το μόνο πράγμα που θα μπορούσα να σκεφτώ εκείνη τη στιγμή, απάντησε.

Η Κάμι ανακάμπτει και χάνει για μία ακόμη φορά τη ζωή της και της μένει μια ακόμα.

Ο Βάλρι είπε:

- Όχι ... γιατί; Γιατί όλοι με αφήνετε μόνο μου, γιατί ξανά. Δεν είναι δίκαιο. Θα πληρώσεις για αυτό που έκανες στους φίλους μου Ράγκναροκ και θα σε σκοτώσω.

Valri was so raged that nothing could stop him. He continued fighting and struggling. Finally he delivered the finishing blow to Ragnarok 's head. When that happened, Ragnarok burst into

ashes and disappeared. The sky became clear, the flowers bloomed again, the whole temple returned to its normal state and the priest was free from his cage. Valri cried and cried because he was alone and had lost his friends, but a moment later, Kami, Arok and Vakkos appeared in front of him . He immediately stood up and hugged them amd said with a crying face:

- I thought I had lost you forever.

Then the priest got close to them and said to them:

- If you want to fully lift the curse and leave this world, you have to do two things; one, you should return the sword inside the temple, in the box with the Talismans . And after that you need to shout your names to get back to your world. Only then, will the game end.

Kami took the sword to the temple and placed it inside the box. After a while, she went outside with the others. Then all four of them shouted their names and they slowly transferred back to their real world.

Ο Βάλρι ήταν τόσο οργισμένος που δεν μπορούσε τίποτα να τον σταματήσει. Συνέχισε να αγωνίζεται και να αγωνίζεται. Τέλος έδωσε το τελειωτικό πλήγμα στο κεφάλι του Ράγκναροκ. Όταν συνέβη αυτό, ο Ράγκναροκ μετατράπηκε σε τέφρα και εξαφανίστηκε. Ο ουρανός έγινε ξεκάθαρος, τα λουλούδια άνθισαν πάλι, ολόκληρος ο ναός επέστρεψε στην κανονική του κατάσταση και ο ιερέας ήταν ελεύθερος από το κλουβί του. Ο Βάλρι φώναξε και φώναξε επειδή ήταν μόνος του και είχε χάσει τους φίλους του, αλλά μια στιγμή αργότερα εμφανίστηκαν μπροστά του η Κάμι, ο Αρόκ και ο Βάκκος. Σηκώθηκε αμέσως, τους αγκάλιασε και τους είπε με δάκρυα στο πρόσωπο:

- Νόμιζα ότι σας είχα χάσει για πάντα.

Τότε ο ιερέας πλησίασε κοντά τους και τους είπε:

- Αν θέλετε να λύσετε πλήρως την κατάρα και να αφήσετε αυτόν τον κόσμο, θα πρέπει να κάνετε δύο πράγματα. Ένα, θα πρέπει να επιστρέψετε το σπαθί μέσα στο ναό, στο κουτί με τα φυλακτά Και μετά από αυτό θα πρέπει να φωνάξετε τα ονόματά σας για να επιστρέψετε στον κόσμο σας. Μόνο τότε, θα τελειώσει το παιχνίδι.

Η Κάμι πήρε το σπαθί στο ναό και το έβαλε μέσα στο κουτί. Μετά από λίγο, πήγε έξω με τους άλλους . Τότε και οι τέσσερις φώναξαν τα ονόματά τους και σιγά-σιγά μεταφέρθηκαν πίσω στον πραγματικό τους κόσμο.

When they arrived, they were in the old equipment room, from where everything had started. They got out of the school and went home. Marie, Wesley, Tyler and Amanda were back. Their parents were so worried because they had been missing for three days. Everyone explained to their parents what had happened but they didn't believe them. So the next day they went to school and they all met each other on their way to the classes. Wesley had met Marie earlier and said:

- Can you meet me at the bus stop? I need to talk to you after the classes have ended.

Marie agreed and left.

After that, they all went to their classes. Around noon, the classes ended and they headed for home. Wesley was in the corridor of the school talking to Amanda. He said to her:

- I'm sorry for what might have happened in the cafeteria but I don't think that our relationship is going to work out

Όταν έφθασαν, βρίσκονταν στην παλιά αίθουσα εξοπλισμού, από όπου ξεκίνησαν τα πάντα. Έφυγαν από το σχολείο και πήγαν στα σπίτια τους. Η Μαρία, Γουέσλι ,ο Τάιλερ και η Αμάντα επέστρεψαν. Οι γονείς τους ανησυχούσαν τόσο πολύ, επειδή έλειπαν για τρεις ημέρες. Όλοι εξήγησαν τους γονείς τους τι συνέβη, αλλά δεν τους πίστευαν. Έτσι λοιπόν την επόμενη μέρα πήγαν στο σχολείο και όλοι συναντήθηκαν στο δρόμο τους για τα μαθήματα. Ο Γουέσλι είχε συναντήσει τη Μαρία νωρίτερα και της είπε:

- Μπορείς να με συναντήσεις στη στάση του λεωφορείου; Πρέπει να σου μιλήσω, αφού τελειώσουν τα μαθήματα.

Η Μαρία συμφώνησε και έφυγε.

Μετά από αυτό, πήγαν όλοι στις τάξεις τους. Γύρω στο μεσημέρι, τα μαθήματα τέλειωσαν και κατευθύνθηκαν στα σπίτια τους . Ο Γουέσλι βρισκόταν στο διάδρομο του σχολείου και μιλούσε με την Αμάντα. Εκείνος της είπε:

- Λυπάμαι για αυτό που συνέβη στην καφετέρια, αλλά δεν νομίζω ότι η σχέση μας θα λειτουργήσει.

- Neither you nor I like each other, but we could be friends, right?

Amanda was at a loss for words but, finally, she managed to whisper:

_ Yeah, you are probably right, this wasn't going to work from the beginning, so let's end it here. But I want to ask you, why now all of a sudden?

Wesley said:

- I've been thinking about that ever since we entered the game. I've changed… I have fallen in love with Marie. She saved me once; she was always strong and kind and never feared anything.

Then both of them parted ways after saying goodbye.

Later, at the bus stop, Wesley found Marie and went up to talk to her.

- Hey ,do you have a moment? There is something really important I need to tell you. Ever since we got into the game and things were a bit complicated something has happened to me. I am grateful to you for saving me, in the game I mean… I think you were amazing… I admire you… You were really good at fighting and never lost your temper. But all I'm trying to say is that I have fallen in love with you…

- Ούτε εσύ ούτε εγώ έχω αισθήματα, αλλά θα μπορούσαμε να είμαστε φίλοι, έτσι;

Η Αμάντα είχε χάσει τα λόγια της , αλλά τελικά κατάφερε και

είπε :

- Ναι, πιθανότατα έχεις δίκιο, δεν θα λειτουργούσε από την αρχή, οπότε ας το σταματήσουμε εδώ. Αλλά θέλω να σε ρωτήσω γιατί τώρα ξαφνικά;

Ο Γουέσλι είπε:

- Νομίζω πως από τότε που μπήκαμε στο παιχνίδι έχω αλλάξει και έχω ερωτευτεί τη Μαρία. Με έσωσε μια φορά. Ήταν πάντα ισχυρή και ευγενική και ποτέ δεν φοβόταν τίποτα.

Τότε και οι δύο είπαν αντίο και ο καθένας πήρε τον δρόμο του.

Αργότερα, στη στάση του λεωφορείου, η Γουέσλι βρήκε τη Μαρία και πήγε να της μιλήσει.

- Γεια, μπορούμε να μιλήσουμε για μια στιγμή; Υπάρχει κάτι πραγματικά σημαντικό που πρέπει να σου πω. Από τότε που μπήκαμε στο παιχνίδι και τα πράγματα ήταν λίγο περίπλοκα κάτι μου έχει συμβεί. Σε ευχαριστώ που με έσωσες, στο παιχνίδι εννοώ και νομίζω ότι ήσουν καταπληκτική και σε θαύμαζα ... Ήσουν πολύ καλή στην μάχη και ποτέ δεν έχασες την ψυχραιμία σου, ποτέ . Αυτό που προσπαθώ να πω είναι ότι είμαι ερωτευμένος μαζί σου.

Marie said:

- Really? But… aren't you dating Amanda?
- No, not any more… I have broken up with her because I discovered that I have feelings for you. So will you go out with me Marie?

Marie said:

- Yeah, sure, I would love to.

Thus, the two high school students left for their houses and lived happily ever after because love can appear in the most unusual places.

By Vera Yfanti

Η Μαρία είπε:

- Αλήθεια; Αλλά δεν βγαίνεις με την Αμάντα;

Ο Γουέσλι είπε:

- Όχι πια, δεν είμαι μαζί της ,επειδή ανακάλυψα ότι έχω συναισθήματα για σένα. Θα βγεις μαζί μου Μαρί;

Η Μαρία είπε:

- Ναι σίγουρα, θα το ήθελα πολύ.

Έτσι, οι δύο μαθητές λυκείου έφυγαν για τα σπίτια τους και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλυτέρα , γιατί η αγάπη μπορεί να εμφανιστεί στα πιο ασυνήθιστα μέρη.

By Vera Yfanti

THE YOUNG MAIDEN AND THE SPIRIT OF THE RIVER

Once upon a time, a very long time ago, a beautiful valley was governed by a haughty king. He had a wonderful daughter with blond hair like the colour of the sun and grey eyes like the shingles of the river that flowed nearby. The young girl loved her home place and music and her voice was similar to that of a nightingale.

As the time had arrived for the princess to find a husband, the king summoned lots of princes from far and wide, in the hope that she would fall in love with one of them, but in vain.

The king was so desperate that he decided to announce a competition, to establish who was really worthy of his daughter's hand. Several noteworthy suitors presented themselves to the king: princes, dukes, marquis, sultans, but also ordinary, less well-to-do young men such as shop owners, carpenters, and cobblers.

Η νεαρή παρθένα και το πνεύμα του ποταμού

Μία φορά και έναν καιρό, πριν πολύ καιρό, ένας αλαζονικός βασιλιάς βασίλευε σε μία όμορφη κοιλάδα. Είχε μία υπέροχη κόρη με ξανθά μαλλιά σαν το χρώμα του ήλιου και γκρι μάτια σαν τα κύματα του ποταμού που κυλούσε εκεί κοντά. Το νεαρό κορίτσι αγαπούσε τον τόπο της και της άρεσε η μουσική και η φωνή της ήταν παρόμοια με του αηδονιού.

Καθώς ο χρόνος έφτασε για την πριγκίπισσα για να βρει τον άντρα της, ο βασιλιάς κάλεσε πολλούς πρίγκιπες από μακριά και από παντού με την ελπίδα ότι θα ερωτευότανε με κάποιον από αυτούς, αλλά μάταια.

Ο βασιλιάς ήταν τόσο απελπισμένος που αποφάσισε να ανακοινώσει έναν διαγωνισμό, να επιβεβαιώσει ποιος άξιζε πραγματικά το χέρι της κόρης του. Διάφοροι αξιόλογοι μνηστήρες παρουσιάστηκαν στο βασιλιά, όπως πρίγκιπες, δούκες, μαρκήσιοι, σουλτάνοι αλλά επίσης απλοί, λιγότερο εύποροι νεαροί άντρες όπως μαγαζάτορες, ξυλουργοί και τσαγκάρηδες.

Among these was a farmer, a very humble man without high expectations, who worked away on his land and had taken no interest in the court until one day by chance he noticed the extraordinary beauty of the princess who was taking a walk with the king. It was love at first sight for him and therefore he was delighted to hear about the competition and decided immediately to take part. The day of the first test arrived and the farmer together with all the other contenders arrived at the royal palace.

After a few minutes, the king came out of the castle to announce:

The man who cuts down the most trees in an hour will have the hand of my daughter in marriage.

As soon as the king finished speaking, everyone ran to get their axes before going to the forest. However, the poor peasant didn't own an axe and therefore couldn't take part. He wandered dejectedly certain that he had lost all chances of winning his beloved's hand when without realizing he found himself at the river which kept all the nearby land fertile.

Ανάμεσα τους ήταν ένας αγρότης, ταπεινός άντρας χωρίς μεγάλες προσδοκίες, που δούλευε μακριά στα χωράφια που μία μέρα τυχαία πρόσεξε την ασυνήθιστη ομορφιά της πριγκίπισσας που περπατούσε με τον βασιλιά. Ήταν έρωτας με την πρώτη ματιά για εκείνον και γι αυτό το λόγο χάρηκε όταν άκουσε για το διαγωνισμό και αμέσως πήρε την απόφαση να λάβει μέρος. Η μέρα της πρώτης δοκιμασίας έφτασε και ο αγρότης μαζί με όλους τους υπόλοιπους συμμετέχοντες έφτασε στο βασιλικό παλάτι.

Μετά από λίγα λεπτά, ο βασιλιάς βγήκε από το παλάτι για να ανακοινώσει ότι ο άντρας που θα κόψει τα περισσότερα δέντρα σε μία ώρα θα πάρει το χέρι της κόρης του. Μόλις ο βασιλιάς ολοκλήρωσε το λόγο του, όλοι έτρεξαν να πάρουν τα τσεκούρια τους πριν πάνε στο δάσος. Ωστόσο, ο φτωχός χωρικός δεν είχε τσεκούρι και έτσι δεν μπορούσε να λάβει μέρος. Περιπλανιότανε βέβαιος ότι είχε χάσει κάθε πιθανότητα να κερδίσει το χέρι της αγαπημένης του, όταν χωρίς να το συνειδητοποιήσει βρέθηκε στο ποτάμι που κρατούσε όλη την περιοχή γόνιμη.

He saw his reflection in the water and noticed that the shingles on the bed of the river were the same colour as the woman's eyes he so much desired. The poor farmer burst into tears and as soon as his tears dropped into the water he heard a deep, clear voice like he had never heard before:

Farmer, why are you crying? Who are you? asked the very frightened farmer.

I am the spirit of the river. Your tears woke me up. Now tell me why you are crying, answered the river. I have fallen in love with the princess of this kingdom.

Her father has set a test to win her hand, which is to cut down as many trees as one can in an hour but, unfortunately, I haven't got an axe so I can never hope to marry her. Don't be so desperate, my good farmer. I can help you. As the river pronounced these words it uprooted a huge number of trees by using the surge of its water to do so and gave them to the farmer.

Είδε την εικόνα του στο νερό και πρόσεξε ότι οι αντικατοπτρισμοί στην επιφάνεια του ποταμού του θύμιζαν το χρώμα των ματιών της γυναίκας που τόσο επιθυμούσε. Ο φτωχός αγρότης ξέσπασε σε κλάματα και μόλις τα δάκρυά του έπεσαν στο νερό, άκουσε μία βαθιά, καθαρή φωνή που δεν είχε ακούσει ποτέ «Αγρότη γιατί κλαις;»

«Ποιος είσαι;» ρώτησε ο πολύ φοβισμένος αγρότης.

«Είμαι το πνεύμα του ποταμού. Τα δάκρυά σου με ξύπνησαν. Τώρα πες μου γιατί κλαις;», απάντησε το ποτάμι. «Ερωτεύτηκα την πριγκίπισσα του βασιλείου.

Ο πατέρας της έβαλε μία δοκιμασία να περάσουμε για να πάρουμε το χέρι της, στην οποία θα πρέπει να κόψουμε όσο το δυνατόν περισσότερα δέντρα μέσα σε μία ώρα αλλά δυστυχώς δεν έχω τσεκούρι, οπότε δεν ελπίζω να την παντρευτώ». «Μην απελπίζεσαι, καλέ μου αγρότη. Μπορώ να σε βοηθήσω» και καθώς έλεγε αυτά τα λόγια το ποτάμι, ξερίζωσε έναν μεγάλο αριθμό από δέντρα χρησιμοποιώντας τη δύναμη του νερού και τα έδωσε στον αγρότη.

Thanks to the help of the river the young peasant won the try by far. His stack of wood was much bigger than the others. However, the king, arrogant as he was, didn't want to give his daughter to a poor peasant, and therefore decided that there would be a second test and announced : Seeing the results of the first try, there will be a second one. The man who is able to compose and play the most beautiful melody in a day will win my daughter's hand. All the suitors set to work in the hope that they would be successful this time. The farmer went to the river hoping he would be helped yet again.

Spirit of the river. I beg you. I really need your help.

Farmer, you're here again. What way can I help you?

The king has set a second test. I can marry the princess only if I'm able to compose and play a more melodious tune than the other contenders.

Don't despair, my dear farmer. I shall help you. The river then made a harp with the branches of an olive tree nearby and taught the peasant how to play it. He learned quickly and composed a marvelous melody.

Χάρη στη βοήθεια του ποταμού ο νεαρός χωρικός νίκησε. Τα ξύλα του ήταν τα περισσότερα. Ωστόσο ο αλαζόνας βασιλιάς δεν ήθελε να δώσει την κόρη του στο φτωχό χωρικό και έτσι αποφάσισε να διοργανώσει μία δεύτερη δοκιμασία, ανακοινώνοντας ότι έχοντας δει τα αποτελέσματα από την πρώτη προσπάθεια, να υπάρξει και δεύτερη, στην οποία ο άντρας που θα συνθέσει και παίξει την πιο όμορφη μελωδία σε μία μέρα, θα πάρει το χέρι της κόρης μου. Όλοι οι μνηστήρες ξεκίνησαν δουλειά με την ελπίδα ότι θα επιτύχουν αυτή τη φορά. Ο αγρότης πήγε στο ποτάμι με την ελπίδα να τον βοηθήσει ξανά.

«Πνεύμα του ποταμιού, σε ικετεύω. Πραγματικά χρειάζομαι τη βοήθεια σου».

«Αγρότη είσαι εδώ ξανά; Πως μπορώ να σε βοηθήσω»;

«Ο βασιλιάς έχει βάλει μία καινούργια δοκιμασία. Εγώ μπορώ να παντρευτώ την πριγκίπισσα μόνο αν είμαι ικανός να συνθέσω την πιο ωραία μελωδία».

«Μην απελπίζεσαι θα σε βοηθήσω». Το ποτάμι έφτιαξε μία άρπα με τα κλαδιά ενός δέντρου ελιάς εκεί κοντά και δίδαξε στο χωριάτη πώς να παίξει. Έμαθε γρήγορα και συνέθεσε μία καταπληκτική μελωδία.

The day after he played it in the presence of the king and was the outstanding winner.

However, the king - as arrogant as ever - was still not certain about giving his daughter's hand to this very poor man and decided to set a third try and announced :

Seeing the results of the second test, there will be a third one. The person who picks the most beautiful rose of the whole of Sicily in a week will marry my daughter. So all the contenders ran to get their horses and left at once to look for the loveliest rose they could find. The poor peasant went to the bank of the river again to ask for its help.

Spirit of the river. I beg you to help me.

Peasant, you're here once again. How can I help you?

The king has set a third test. I can marry the princess only if I can pick the most beautiful rose in the whole of Sicily and take it to the maiden within a week.

Don't despair my good farmer. I will help you.

Την επόμενη μέρα έπαιξε με την παρουσία του βασιλιά και ήταν ο νικητής.

Ωστόσο, ο βασιλιάς, αλαζόνας όσο ποτέ, ακόμα δεν ένοιωθε σίγουρος να δώσει το χέρι της κόρη του στο φτωχό άντρα και αποφάσισε να θέσει τρίτη δοκιμασία, λέγοντας ότι ο άντρας που θα διαλέξει το πιο όμορφο τριαντάφυλλο ολόκληρης της Σικελίας μέσα σε μία εβδομάδα θα παντρευτεί την κόρη του. Έτσι όλοι οι μνηστήρες έτρεξαν να πάρουν τα άλογά τους και έφυγαν κατευθείαν να ψάξουν το πιο όμορφο τριαντάφυλλο που θα μπορούσαν να βρουν. Ο φτωχός χωριάτης πήγε στις όχθες του ποταμού ξανά να ζητήσει τη βοήθεια του ποταμιού. « Πνεύμα του ποταμού σε ικετεύω να με βοηθήσεις»

«Χωρικέ είσαι εδώ πάλι. Πως μπορώ να σε βοηθήσω;»

«Ο βασιλιάς έχει θέσει καινούργια δοκιμασία. Μπορώ να παντρευτώ την πριγκίπισσα μόνο αν μπορέσω να μαζέψω το πιο όμορφο τριαντάφυλλο σε ολόκληρη τη Σικελία και να το πάω στη παρθένα μέσα σε μία εβδομάδα»

« Μην απελπίζεσαι καλέ μου αγρότη, θα σε βοηθήσω!»

The river was able to grow a rose by itself so the farmer didn't need to waste time by looking for one. When the rose had grown in all its splendor due to the fertility of the course of the river, all the young man had to do was pick it. The farmer won yet again the third test, thanks to the river.

So, the king finally decided to give his daughter's hand in marriage to him as he proved to be competent and capable.

The wedding ceremony was to be held the following day.

However, the princess was not at all happy as she didn't love the farmer and felt that he was not the right man for her, even though he loved her with great devotion. That evening the young maiden cried her eyes out before falling asleep but during the night she was awoken by the rustling of water.

Το ποτάμι κατάφερε να καλλιεργήσει ένα τριαντάφυλλο τον αγρότη, χωρίς να χρειαστεί ο ίδιος να χάσει χρόνο ψάχνοντας. Όταν το τριαντάφυλλο είχε πια μεγαλώσει σε όλο του το μεγαλείο, εξαιτίας της γονιμότητας του εδάφους του ποταμού, το μόνο που μπορούσε να κάνει ο άντρας ήταν να το μαζέψει. Έτσι ο αγρότης κέρδισε πάλι την τρίτη δοκιμασία.

Οπότε, ο βασιλιάς τελικά αποφάσισε να δώσει το χέρι της κόρης του αφού αποδείχθηκε ικανός. Η γαμήλια τελετή θα γινότανε την επόμενη μέρα.

Ωστόσο, η πριγκίπισσα δεν ήταν καθόλου χαρούμενη αφού δεν αγαπούσε το χωρικό και ένιωθε ότι δεν ήταν ο σωστός άνθρωπος για αυτήν αν και την αγαπούσε με τέτοια αφοσίωση. Εκείνο το βράδυ η νεαρή παρθένα έκλαιγε συνέχεια πριν πέσει για ύπνο αλλά κατά τη διάρκεια της νύχτας την ξύπνησε ο ήχος του νερού.

As soon as she opened her eyes she saw her bedroom flooded by the water of the river. In the beginning, she was terrified but as soon as the spirit spoke to her in his deep, clear voice, every trace of fear disappeared.

Don't be afraid, the river said to her. I am the river near where you often took walks during your life. I have seen you grow up and become the splendid young lady that you are.

The farmer, who has won your hand by winning the three tests that your father set, does not really deserve you as he only won them thanks to my help. Only I deserve your love. Run away with me and I will make you happy.

Μόλις άνοιξε τα μάτια της, είδε το δωμάτιό της πλημμυρισμένο από το νερό του ποταμού. Στην αρχή τρομοκρατήθηκε, αλλά μόλις το πνεύμα του ποταμού της μίλησε με βαθιά και καθαρή φωνή, κάθε ίχνος φόβου εξαφανίστηκε.

«Μη φοβάσαι», το ποτάμι είπε σε αυτή. «Είμαι το ποτάμι που κοντά έκανες τους περιπάτους σου. Σε είδα να μεγαλώνεις και να γίνεσαι μία υπέροχη νεαρή κυρία.

Ο αγρότης, ο οποίος κέρδισε το χέρι σου με το να κερδίσει τις τρεις δοκιμασίες που ο πατέρας σου έθεσε, δεν σου αξίζει στα αλήθεια, καθώς κέρδισε μόνο με τη δική μου βοήθεια. Μόνο εγώ αξίζω την αγάπη σου. Φύγε μαζί μου και θα σε κάνω ευτυχισμένη».

The young maiden fell in love with the voice of the spirit of the river at once and decided, without thinking twice, to escape, leaving behind what were to be her arranged marriage and unhappy destiny.

Running away, the two caused a break in the earth. To remember the way in which he and his beloved had finally met, the spirit of the river created some gorges in the form of 'stacks' (wood, the first test), 'harps' (the second test) and 'roses' (the third test).

This place was to be called later

'Gole dell'Alcantara' by the local people.

…THE END

Η νεαρή παρθένα ερωτεύτηκε τη φωνή του πνεύματος του ποταμού αμέσως και αποφάσισε, χωρίς να το σκεφτεί δεύτερη φορά, να ξεφύγει, αφήνοντας πίσω τον κανονισμένο γάμο και μία δυστυχισμένη μοίρα.

Η διαφυγή τους προκάλεσε ρωγμή στο έδαφος, στη μνήμη του πως οι δύο συναντηθήκαν, το πνεύμα του ποταμού δημιούργησε μερικές χαράδρες στη μορφή της καμινάδας (ξύλο από την πρώτη δοκιμασία), της άρπας (δεύτερη δοκιμασία) και του τριαντάφυλλου (τρίτη δοκιμασία).

Αυτός το μέρος ονομάστηκε αργότερα

«Το Φαράγγι της Alcantara» από τους ντόπιους ανθρώπους

…ΤΕΛΟΣ

WHAT SHOULD BE DONE?

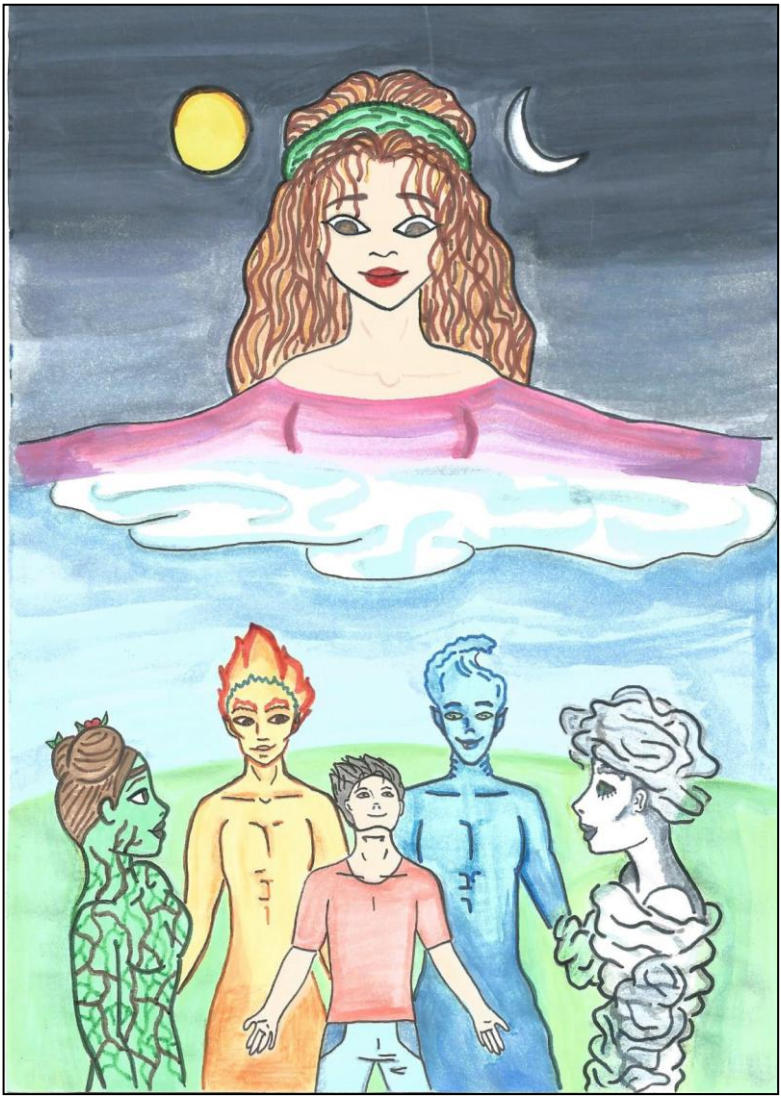

Τι πρέπει να γίνει ;

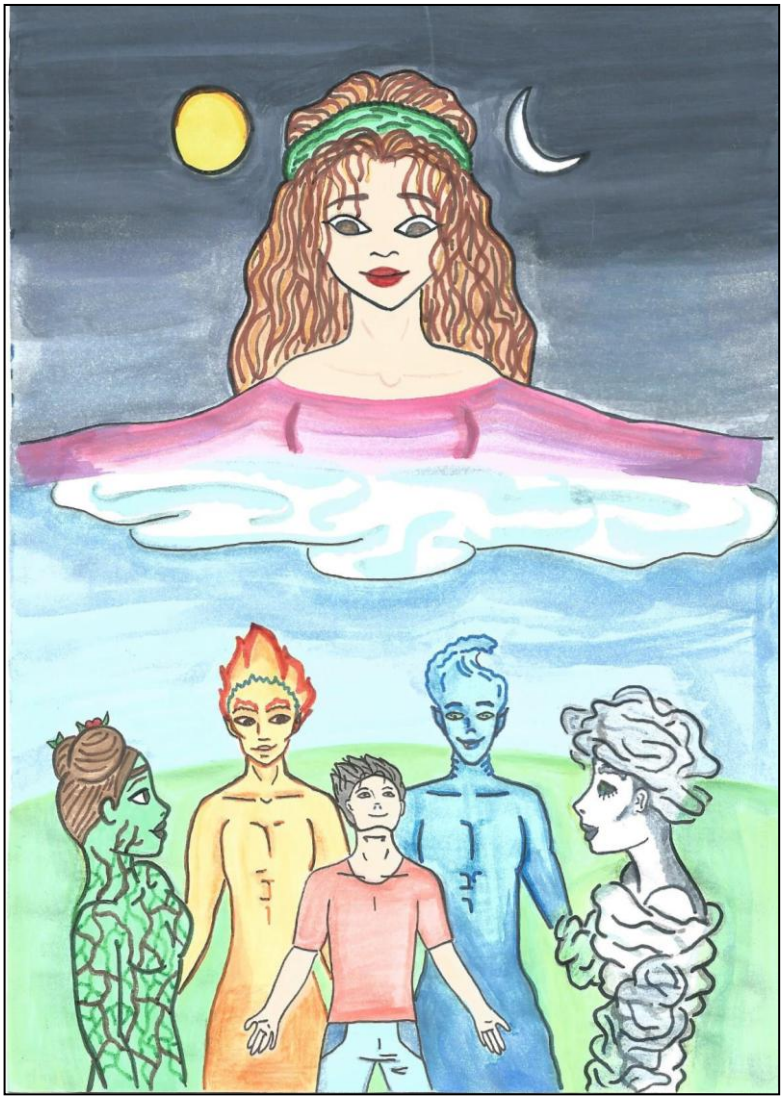

Once upon a time, there was a planet called Earth where Man lived in complete harmony with nature. The Man-Nature osmosis was based on mutual respect, responsibility and trust.

As time went on, Man, tempted by greed and the power of money, violated the covenant with Nature, making an agreement with Pollution, a "smoky" presence but extremely influential throughout the World.

S.O.S Nature, worried about the harmful consequences of global warming, convenes the *WORLD COUNCIL FOR EMERGRNCY SITUATIONS* to answer the question *"What should be done?*

The meeting of the Great Powers was set at km 0 of the Earth, in a natural setting, emblematic for this ecological debate. The guests arrive one by one, invoking each of them the problems they face.

Μια φορά και έναν καιρό, υπήρχε ένας πλανήτης που ονομαζόταν Γη. Εκεί ο άνθρωπος ζούσε σε απόλυτη αρμονία με τη φύση. Η όσμωση του ανθρώπου και της φύσης βασιζόταν σε αμοιβαίο σεβασμό, ευθύνη και εμπιστοσύνη.

Καθώς ο χρόνος περνούσε, ο Άνθρωπος, δελεασμένος από την απληστία και τη δύναμη του χρήματος, έσπασε το συμβόλαιο με τη Φύση, κάνοντας συμφωνία με τη Μόλυνση, μια ομιχλώδη παρουσία αλλά με εξαιρετικά μεγάλη επιρροή σ' όλο τον Κόσμο.

Η *S.O.S Φύση* ανήσυχη για τις βλαβερές συνέπειες της υπερθέρμανσης του πλανήτη, συγκαλεί το Παγκόσμιο Συμβούλιο για έκτακτες καταστάσεις προκειμένου να απαντηθεί το ερώτημα : *«Τι πρέπει να γίνει;»*

Η συνάντηση των Μεγάλων Δυνάμεων ορίστηκε στο χλμ. 0 της Γης, σε μια φυσική τοποθεσία, εμβληματική γι' αυτή την οικολογική συζήτηση. Οι φιλοξενούμενοι φτάνουν ένας αναφέροντας τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο καθένας.

The Water, swollen, comes first, with the priority to make waves, more like accusations. Lately, the silence in the depths is disturbed by the high percentage of nitrites, but no *one seems to care.*

The Fire, heated and arrogant by nature, burns with impatience to speak. He arrives late after a long journey of light-years.

The Air appears like a light breeze, panting for health reasons. The thin layer of ozone caused breathing problems and will soon be forced to pass a special law: *"Fee on a mouthful of fresh air "*.

The Earth has dizziness due to landslides and earthquakes. Mass deforestation has caused an imbalance across the Earth.

Man, with arrogance and full of self, looking from above and very bored, steps into the assembly room.

Το Νερό, φουσκωμένο, έρχεται πρώτο, με την προτεραιότητα να δημιουργεί κύματα περισσότερο σαν κατηγορίες. Πρόσφατα, η σιωπή των βυθών διαταράσσεται από το υψηλό ποσοστό των νιτρικών, αλλά κανείς δε φαίνεται να ενδιαφέρεται.

Η Φωτιά, καυτή και περήφανη από τη φύση της καίει από ανυπομονησία να μιλήσει. Φτάνει αργά ύστερα από ένα μακρύ ταξίδι ετών φωτός.

Ο αέρας, εμφανίζεται σαν ένα ελαφρύ αεράκι, αγκομαχώντας εξαιτίας προβλημάτων υγείας. Το λεπτό στρώμα του όζοντος προκάλεσε αναπνευστικά προβλήματα και σύντομα θα αναγκαστεί να περάσει έναν ειδικό νόμο : *« Φόρος σε μια μπουκιά από φρέσκο αέρα»*.

Η Γη ζαλίζεται εξαιτίας των κατολισθήσεων και των σεισμών. Η υπερβολική υλοτομία έχει προκαλέσει ανισορροπία σε όλη τη Γη.

Ο Άνθρωπος, με υπεροψία και γεμάτος εγωισμό κοιτάζοντας ψηλά και βαριεστημένα μπαίνει στην αίθουσα συνεδριάσεων.

In the opening speech, *S.O.S Nature* holds a plea on a cleaner environment.

S.O.S Nature: "Your Honour, ***Nature*** gives Man, with joy and simplicity, and unconditionally, all her goods. But, most of the time, the Man did not know or forgot to protect these gifts for himself and for the next generations. In the opinion of the four essential elements of existence – Air, Fire, Water and Earth – the relationship between man and nature over time has undergone changes with positive and negative effects, both for Man and for Nature. In fact, everything that happens in nature has a very close connection with all that Man does. Thus, if Man makes a joy to Mother Nature, she knows to reward him with a ray of sunshine, with a cool summer rain, with a wonderful rainbow, with a magnificent sunrise or sunset. On the contrary, if Man behaves in a less wise way, nature reacts. So, Man is to be to blamed for the activities he carries out every day, starting with excessive deforestation, mining, building expansion, household waste, material consumption, herbicide, pesticides and insecticides usage, a.s.o.

Στον εναρκτήριο λόγο της η *S.O.S Φύση* κάνει μια έκκληση για καθαρότερο περιβάλλον.

S.O.S ΦΥΣΗ: «Εντιμότατοι, η Φύση δίνει στον Άνθρωπο, με χαρά και απλότητα και χωρίς όρους, όλα της τα αγαθά. Όμως τις περισσότερες φορές, ο Άνθρωπος δεν ήξερε ή ξέχασε να προστατέψει αυτά τα δώρα για τον ίδιο και τις επόμενες γενιές. Σύμφωνα με τη γνώμη των τεσσάρων κυρίων συστατικών της ύπαρξης – Αέρας, Φωτιά, Νερό, Γη – η σχέση μεταξύ Ανθρώπου και Φύσης έχει υποστεί αλλαγές με θετικά και αρνητικά αποτελέσματα και για τους δύο. Στην πραγματικότητα, οτιδήποτε συμβαίνει στην Φύση έχει πολύ στενή σύνδεση με ότι κάνει ο Άνθρωπος. Επομένως, εάν ο Άνθρωπος χαροποιεί τη Μητέρα Φύση, αυτή ξέρει να τον επιβραβεύσει με μια ακτίνα λιακάδας, με μια δροσερή καλοκαιρινή βροχή, με ένα υπέροχο ουράνιο τόξο, με μια μαγευτική ανατολή ή δύση. Αντίθετα, εάν ο Άνθρωπος δεν συμπεριφέρεται σοφά, η Φύση αντιδρά. Άρα ο Άνθρωπος έχει την ευθύνη για τις δραστηριότητες που κάνει καθημερινά, αρχίζοντας από την υπερβολική αποψίλωση των δασών, τα ορυχεία, την οικιστική επέκταση, τα οικιακά σκουπίδια, την υλική κατανάλωση, τη χρήση των ζιζανιοκτόνων και των εντομοκτόνων κ.ο.κ.

Human struggling for "a better life" greatly enhance the "violence" of these phenomena that cause environmental damage. The state of the environment is more and more worrying: the wooded areas are reduced, the desert is spreading, agricultural soils are degraded, the ozone layer is thinner, lots of species of plants and animals are on the verge of extinction, the greenhouse effect is increasing…….

It can be said that Man would not exist without nature because it is built in such a way that he could not live without having a close connection with Nature. Nature has in its composition the four vital elements for Man, namely: the Earth, the Air, the Water and the Fire. The Earth has the role of supplying food and living space, the helps him breathe in order to survive, the Water is vital for the body, and the Fire, that is, the warmth of the sun makes life possible on the Earth.

In conclusion, Man and Nature must co-exist in perfect harmony. Nature gives the human being the strength it needs to survive, and Man, in turn, should be deeply grateful and provide permanent protection. So, Man can balance his relationship with Nature and answer the question: *What should be done*?"

Ο ανθρώπινος αγώνας για «καλύτερη ζωή» περικλείει τη «βία» αυτών των φαινομένων που προκαλούν περιβαλλοντική καταστροφή. Η κατάσταση του περιβάλλοντος γίνεται όλο και πιο ανησυχητική. Οι δασικές περιοχές μειώνονται, η έρημος εξαπλώνεται, τα αγροτικά εδάφη υποβαθμίζονται, το στρώμα του όζοντος γίνεται όλο και πιο λεπτό, πολλά είδη φυτών και ζώων βρίσκονται στο χείλος της εξαφάνισης, το φαινόμενο του θερμοκηπίου αυξάνεται……

Μπορούμε να πούμε ότι ο Άνθρωπος δεν θα υπήρχε χωρίς τη Φύση γιατί είναι φτιαγμένη με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε εκείνος δεν θα μπορούσε να ζήσει χωρίς μια στενή σχέση μαζί της. Η Φύση έχει τη σύστασή της, τα τέσσερα βασικά στοιχεία για τον Άνθρωπο, δηλαδή τη Γη, τον Αέρα, το Νερό και τη Φωτιά. Η Γη έχει το ρόλο του προμηθευτή φαγητού και χώρου για να ζει. Ο Αέρας τον βοηθά να αναπνέει προκειμένου να επιβιώνει. Το Νερό είναι απαραίτητο για το σώμα και η Φωτιά που είναι η ζεστασιά του ήλιου κάνει τη ζωή δυνατή πάνω στη Γη.

Συμπερασματικά, ο Άνθρωπος και η Φύση πρέπει να συνυπάρχουν με απόλυτη αρμονία. Η Φύση δίνει στον Άνθρωπο τη δύναμη που χρειάζεται για να επιβιώσει και ο Άνθρωπος με τη σειρά του θα πρέπει να είναι βαθιά ευγνώμων και να της παρέχει μόνιμη προστασία. Επομένως ο Άνθρωπος μπορεί να ισορροπήσει τη σχέση του με τη Φύση και να απαντήσει στην ερώτηση : *Τι πρέπει να γίνει;».*

Applauded by the audience, *SOS Nature* ends its speech with the slogan "Together for a cleaner environment!" and gives the floor to the Man.

MAN (this time with modesty): "**Yes**, I take responsibility for everything I've done! Over time, I advocated for a continuous evolution, and I felt like I could control nature. This was possible thanks to the modernization of the world and the emergence of new technologies. Nowadays, the weather can be predicted, earthquakes and methods of producing food can be determined, even without the help of nature. I have not realized that these changes will harm Nature and will have negative effects: global warming is a consequence of **my** attempt to control Nature, which has led to a natural disaster. Strong nature-related damages were extreme natural phenomena: floods, hurricanes, landslides, drought, greenhouse effect, etc.

Χειροκροτούμενη από το ακροατήριο η *SOS Φύση* τελειώνει το λόγο της με το σλόγκαν «Μαζί για ένα καθαρότερο περιβάλλον» και δίνει το λόγο στον Άνθρωπο.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ (αυτή τη φορά με μετριοπάθεια): «**Ναι**, αναλαμβάνω την ευθύνη για όλα όσα έχω κάνει. Με το πέρασμα του χρόνου συνηγόρησα για μια συνεχόμενη εξέλιξη και αισθάνθηκα ότι μπορούσα να ελέγξω τη Φύση. Αυτό ήταν δυνατό λόγω του εκσυγχρονισμού του κόσμου και την εμφάνιση των νέων τεχνολογιών. Σήμερα ο καιρός μπορεί να προβλεφθεί, οι σεισμοί και οι μέθοδοι παραγωγής φαγητού μπορούν να καθοριστούν ακόμη και χωρίς τη βοήθεια της Φύσης. Δεν έχω συνειδητοποιήσει ότι αυτές οι αλλαγές θα βλάψουν τη Φύση και θα έχουν αρνητικά αποτελέσματα : το φαινόμενο του θερμοκηπίου είναι μια επίπτωση της προσπάθειάς μου να ελέγξω τη Φύση το οποίο οδήγησε σε φυσική καταστροφή. Μεγάλες καταστροφές σε σχέση με τη Φύση αποδείχτηκαν ακραία φυσικά φαινόμενα : πλημμύρες, ανεμοστρόβιλοι, κατολισθήσεις, ξηρασία, φαινόμενο θερμοκηπίου κτλ.

I have developed cities and means of transport, **I** have destroyed forests to use wood and increase farmland, throwing huge amounts of toxic waste into Water and Air, **I** have damaged the natural balance existing in the environment. In such a situation, it is necessary to take an attitude "to remove" the illness that **I** have produced and to urge the taking of measures for the protection of the environment, in order to preserve in the nature a normal equilibrium among all the factors that make up the environment. Otherwise **DANGER** is imminent."

S.O.S. Nature: "So, what should be done? What must **YOU** do?"

MAN: "First of all, **I** must issue an environmental legislation, **I** must create environmental protection technologies and, the most important of all, I must respect Nature and treat it with responsibility. Otherwise, the *ENVIRONMENTAL GUARD* will identify threats to environmental security by monitoring risk factors, preventing environmental accidents, and sanctioning non-compliance with environmental legislation.

Έχω αναπτύξει πόλεις και μέσα μεταφοράς, έχω καταστρέψει δάση για να χρησιμοποιήσω το ξύλο και να αυξήσω την καλλιεργήσιμη Γη, ρίχνοντας πελώρια ποσά τοξικών αποβλήτων στο Νερό ή στον Αέρα έχω καταστρέψει τη φυσική ισορροπία που υπάρχει στο περιβάλλον. Σε μια τέτοια κατάσταση είναι απαραίτητο να αποκτήσω τέτοια συμπεριφορά ώστε «να αποβάλλω» την ασθένεια που έχω παράξει και να προωθήσω την ανάληψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος προκειμένου να διατηρηθεί στη φύση μια κανονική ισορροπία ανάμεσα σε όλους τους παράγοντες που αποτελούν το περιβάλλον. Αλλιώς, ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ είναι επικείμενος.»

S.O.S. ΦΥΣΗ: «Τι πρέπει να γίνει; Τι πρέπει να κάνεις ΕΣΥ;»

ΑΝΘΡΩΠΟΣ: «Πρώτα απ' όλα, πρέπει να εκδώσω περιβαλλοντική νομοθεσία, πρέπει να δημιουργήσω τεχνολογίες περιβαλλοντικής προστασίας και το πιο σημαντικό πρέπει να σέβομαι τη Φύση και να της φέρομαι με υπευθυνότητα. Διαφορετικά ο «Περιβαλλοντικός Φρουρός» θα αναγνωρίσει τις απειλές ενάντια στην περιβαλλοντική ασφάλεια εντοπίζοντας τους παράγοντες κινδύνου, αποτρέποντας περιβαλλοντικά ατυχήματα και επιβάλλοντας κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση με την περιβαλλοντική νομοθεσία..

My strategic plan is to have the following objectives: reduction of greenhouse gas emissions; conservation of biodiversity at the level of ecosystems, species, population; saving natural resources by re-using the recoverable parts; reduction of the water pollution by controlling waste disposal; a proper management of hazardous waste; improvement of air quality and control of industrial pollution; reduction of noise pollution (noise and vibrations) in residential areas; increasing of the green areas."

S.O.S Nature: "What is Earth without Man? And, what is MAN without the Earth? The relationship between Man and Nature focuses on *the interaction* between Man and Nature. A comprehensive, systematic approach is required, where involvement is essential. An eloquent example: *recycling*! This is also true in other situations, such as: the use of water resources, organic products, transporting or fair trading…."

MAN: "**WE** can't live one without the other. Our healthy relationship includes besides information and education accountability and empowerment. Eventually, **WE MAKE THE PATH BY WALKING!"**

Το στρατηγικό μου σχέδιο έχει τους ακόλουθους στόχους : μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, διατήρηση της βιοποικιλότητας στο επίπεδο των οικοσυστημάτων, των ειδών, του πληθυσμού· τη διατήρηση των φυσικών πόρων με την επαναχρησιμοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών, τη μείωση της μόλυνσης των υδάτων ελέγχοντας τη ρίψη αποβλήτων, την κατάλληλη διαχείριση τω επικίνδυνων αποβλήτων, τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα και τον έλεγχο της βιομηχανικής μόλυνσης, τη μείωση της ηχορύπανσης (θόρυβος και δονήσεις) σε κατοικημένες περιοχές, την αύξηση των περιοχών πρασίνου».

S.O.S ΦΥΣΗ: «Τι είναι η Γη χωρίς τον Άνθρωπο; και τι είναι ο Άνθρωπος χωρίς τη Γη; Η σχέση μεταξύ Ανθρώπου και Φύσης επικεντρώνεται στη διάδραση μεταξύ τους. Απαιτείται μια κατανοητή, συστηματική προσέγγιση όπου η εμπλοκή είναι ουσιώδης. Ένα ζωντανό παράδειγμα : η ανακύκλωση. Αυτό ισχύει και για άλλες καταστάσεις, όπως η χρήση αποθεμάτων νερού, τα οργανικά απόβλητα, τις μετακινήσεις ή το δίκαιο εμπόριο….»

ΑΝΘΡΩΠΟΣ: «Δεν μπορούμε να ζήσουμε ο ένας χωρίς τον άλλο. Η υγιής μας σχέση περιλαμβάνει εκτός από πληροφορία και εκπαίδευση λογοδοσία και εξουσιοδότηση. Τελικά, ΦΤΙΑΧΝΟΥΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΠΕΡΠΑΤΏΝΤΑΣ!»

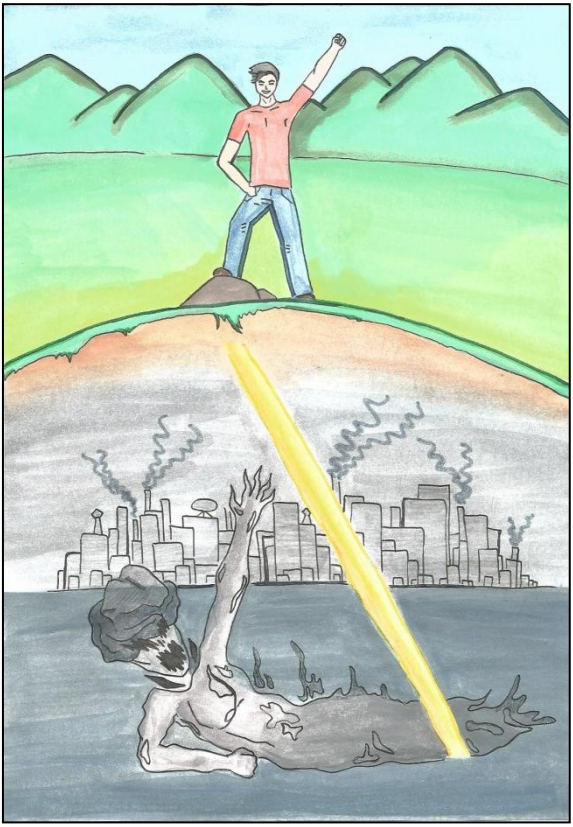

Students: Andrada Tarce, George Seica, Alin Stefancsik; drawings: Yvette Farkas

Teacher coordinators: Floare Gavra, Carmen Chira, Emilia Negru

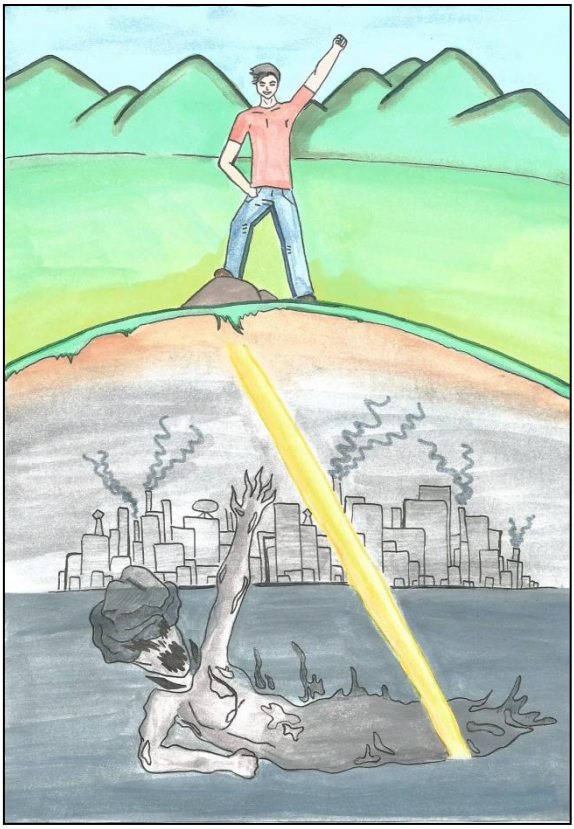

Μαθητές: Andrada Tarce, George Seica, Alin Stefancsik; drawings: Yvette Farkas

Συντονιστές εκπαιδευτικού: Floare Gavra, Carmen Chira, Emilia Negru

This material reflects the views only of the authors, and the European Commission cannot be held responsible for the information contained therein.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Αυτό το υλικό αντικατοπτρίζει μόνο τις απόψεις των συγγραφέων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν φέρει ευθύνη για τις πληροφορίες που περιέχονται μέσα σε αυτό.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Σο European Path (e)Motion είναι ένα project του οποίου σκοπός είναι η προσέγγιση και προώθηση των Ευρωπαϊκών μονοπατιών που διασχίζουν την ήπειρό μας μέσω διαφόρων απόψεων.
Κατά τη διάρκεια του project, στους μαθητές ζητήθηκε να δημιουργήσουν παραμύθια ή σύντομες ιστορίες σε σχέση με την ιδέα του μονοπατιού είτε από περιβαλλοντική είτε από ανθρωπιστική άποψη. Οι μαθητές ανταποκρίθηκαν με μεγάλη χαρά και προθυμία. Μετά από αξιολόγηση επιλέχτηκαν τα τρία καλύτερα από κάθε χώρα και αυτά συμπεριλαμβάνονται σε αυτό το βιβλίο. Συγκεκριμένα :

Το ελληνικό παραμύθι «Το μονοπάτι των pixel» είναι ένα μοντέρνο παραμύθι σε σχέση με τον τρόπο ζωής των εφήβων.

Το ιταλικό παραμύθι «Η νεαρή παρθένα και το πνεύμα του ποταμού» σχετίζεται με έναν ιταλικό μύθο.

Το Ρουμάνικο παραμύθι «Τι πρέπει να γίνει;» θέλει να ευαισθητοποιήσει τους ανθρώπους για το περιβάλλον.